EVEREST

1622

tamadres.com

ELENA FERRANTE

"Napoli Romanları"yla tüm dünyada büyük yankı uyandıran Elena Ferrante, kazandığı üne rağmen gerçek kimliğini gizleyen, müstear isimli bir yazar. Kitapları kırk sekiz dile çevrilen Ferrante'nin Napoli doğumlu olduğu, edebiyat okuduğu, bir süre yazarlıktan başka işler yaparak geçimini sağladığı biliniyor. Elena Ferrante'nin *Sen Gittin Gideli* adlı romanı, *La Frantumaglia* adlı deneme kitabı da yayın programımızda.

iamadres.com

EREN YÜCESAN CENDEY

İtalyan Lisesi ve İ. Ü. Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü mezunudur. Susanna Tamaro'nun bütün yapıtlarının yanı sıra Calvino, Pavese, Eco, Bignardi, Manfredi, Giordano, Mazzantini, Calasso, Buzzati, Rodari ve Terzani gibi yazarların kitaplarını Türkçeye çevirmiştir.

ELENA FERRANTE

KARANLIK KIZ

tamadres.com

Türkçesi: Eren Yücesan Cendey

§

Yayın No **1622**
Çağdaş Dünya Edebiyatı **222**

Karanlık Kız
Elena Ferrante

Kitabın Özgün Adı: *La Figlia Oscura*

Editör: Cem Alpan
İtalyanca aslından çeviren: Eren Yücesan Cendey
Düzeltmen: Elvan Özkaya
Kapak tasarımı: Füsun Turcan Elmasoğlu
Sayfa tasarımı: Zülal Bakacak

© 2016, Edizioni e/o
© 2017, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Şubat 2017

ISBN: 978 - 605 - 185 - 109 - 9
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

kitapnadres.com

KARANLIK KIZ

tamadres.com

tamadres.com

1.

Yaklaşık bir saat boyunca otomobil sürdükten sonra kendimi fena hissetmeye başladım. Belimdeki yanma yeniden belirdi ama başta önemsememeye karar verdim. Ancak, direksiyona tutunacak gücüm kalmadığını fark ettiğimde kaygılandım. Birkaç dakika sonra başım ağırlaştı, far ışıkları bana solgun görünür oldu, az sonra otomobil kullanmakta olduğumu bile unuttum. Sanki gün ortasında, deniz kenarındaymışım gibi bir duyguya kapıldım. Kumsal ıssızdı, su sakindi ama kıyıdan birkaç metre uzaklıktaki direkte kırmızı bayrak dalgalanıyordu. Ben küçükken annem beni korkutmuş, şöyle demişti: Leda, kırmızı bayrak takılıysa asla yüzmemelisin, bu denizin çok dalgalı olduğu anlamına gelir ve boğulabilirsin. Korkum yıllar içinde sürmüştü ve şimdi de deniz yüzeyi ufka kadar gerilmiş yarı saydam bir kâğıt gibi olsa da, suya girmeye cesaret edemiyordum, huzursuz oluyordum. Şöyle diyordum kendi kendime: haydi gir yüz, bayrağı direkte unutmuş olmalılar ama bu arada kıyıda duruyor, suya temkinli bir şekilde ayağımın ucuyla dokunuyordum. Arada sırada annem kum tepelerinin üzerinde beliriyor ve sanki hâlâ küçük bir kız çocuğuymuşum gibi bağırıyordu bana: Leda, ne yapıyorsun, görmedin mi kırmızı bayrağı?

tanpdf.com

Hastanede gözlerimi yeniden açtığımda saniyenin binde birinde kendimi dümdüz denizin önündeki kararsız halimle gördüm. Belki de bu nedenle sonradan onun bir rüya değil, hastane odasında uyanmama kadar süren bir alarm fantezisi olduğuna ikna oldum. Doktorların söylediğine göre otomobilimle demiryolunu sınırlayan bariyerlere çarpmıştım ama ciddi sonuçları olmamıştı bunun. Tek ciddi zedelenme belimin solundaydı, açıklanamayan bir yaraydı.

Floransalı arkadaşlarım ziyarete geldiler, Bianca, Marta ve hatta Gianni yanıma döndüler. Beni yoldan çıkaranın bastıran uyku olduğunu anlattım ama aslında suçun uykuda olmadığını biliyordum. Kökeninde anlamdan yoksun bir hareketim vardı ve anlamdan yoksun olduğundan kimselere söz etmemeye karar vermiştim. Anlatması en zor şeyler, kendimizin bile anlayamadığımız şeylerdir.

tamadres.com

2

Kızlarım, babalarının yıllardan beri yaşadığı ve çalıştığı Toronto'ya taşınınca utanç verici bir şaşkınlıkla hiçbir üzüntü hissetmediğimi, onları tam da şimdi ve kesin olarak dünyaya getirmişim gibi hafiflediğimi fark ettim. Yirmi beş yıldan beri ilk kez onlarla ilgilenmek zorunda olmanın yarattığı kaygıdan azadeydim. Ev sanki kimse oturmuyormuş gibi derli topluydu, alışveriş veya çamaşır gibi dertlerim yoktu, yıllardan beri ev işlerinde bana yardım eden kadınım daha kazançlı bir iş buldu ve ben onun yerine birini alma gereksinmesi duymadım.

Kızlarıma karşı tek yükümlülüğüm onlara günde bir kez telefon edip hatırlarını sormak, ne yaptıklarını öğrenmekti. Telefonda çoktan kendilerine özgü bir düzen kurmuş gibi konuşuyorlardı; aslında babalarıyla oturuyorlardı ama biz ikimizi cümleler içinde bile bir araya getirmemeye çalıştıklarından, benimle sanki o yokmuş gibi konuşuyorlardı. Hayatlarının gidişatı üzerine sorduğum sorulara ya kaçamak bir neşeyle ya da yanlarında arkadaşları olduğunda sergiledikleri sahte bir tonlamayla veya bezdirici molalarla yüklü bir keyifsizlikle yanıt veriyorlardı. Onlar da beni sık sık arıyorlardı; daha çok benimle şiddetli bir şekilde talepkâr bir ilişkisi olan Bianca telefon ediyor ama bunu

tanpres.com

sadece lacivert ayakkabılarının turuncu eteğine yakışıp yakışmayacağını sormak, bir kitabın arasında bıraktığı bazı kâğıtları bulup acilen ona göndermemi istemek, ayrı anakaralara ve bizi ayıran geniş göklere karşın, öfkelerini, mutsuzluklarını üzerime kusmalarına hâlâ amade miyim sınamak için yapıyorlardı. Telefon görüşmeleri çoğunlukla telaşlı, kimi zaman filmlerdeki gibi yapmacık oluyordu.

Benden istediklerini yapıyordum, beklentilerine uygun tepkiler veriyordum. Ama uzaklık gereksinmelerine doğrudan müdahale etmemi olanaksız kıldığından, arzularını ya da kaprislerini tatmin etmek seyrek ve sorumsuz davranışlar bütünü oluyor, her arzu bana hafif görünüyor, onlarla ilgili her yükümlülük sevecen bir alışkanlık haline geliyordu.

Onların zaman çizelgesine ve gereksinmelerine uymak zorunluluğu olmadan çalışmaya başladım. Geceleri müzik dinleyerek öğrencilerimin tez notlarını düzeltiyordum, öğleden sonraları kulaklarımı tıkayarak uyuyordum, günde bir kez ve evin girişindeki lokantada karnımı doyuruyordum. Tavırlarım, mizacım ve hatta fiziksel görünümüm hızla değişti. Üniversitedeki o fazla aptal ya da fazla zeki gençler beni daha az sinir eder oldular. Yıllardan beri birlikte olduğum ve nadiren yattığım bir meslektaşım bir akşam bana şaşkınlık içinde daha az dalgın ve daha cömert olduğumu söyledi. Birkaç ay içinde gençliğimdeki ince bedene kavuştum ve yumuşak güç hissini tattım; sanki düşüncelerim doğru hıza ulaşmıştı. Bir akşam aynaya baktım. Kırk yedi yaşındaydım, dört ay sonra kırk sekiz olacaktım ama sihirli bir şekilde yaşların üzerimden akıp gittiğini fark ettim. Bu beni sevindirdi mi bilmiyorum ama kesinlikle şaşırttı.

İşte bu alışılmadık iyilik hali içinde haziran ayı geldiğinde tatil yapma arzusu duydum ve sınavlar ve bürokratik işlemler biter bitmez deniz kenarına gitmeye karar verdim. İnternet üzerinden